الحمدللّه والصلاۀ والسلام علی رسول اللّه وعلی آله وصحبه ومن والاه، وبعد.
سلام عرض می‌کنم به خدمت تمامی مسلمانان و خصوصا مسلمانان عراق و شام؛ السلام علیکم ورحمۀ اللّه وبرکاته

از نبی اکرم S ثابت شده که فرمودند: "هیچ یك ازشما مؤمن کامل نخواهد شد تازمانی که برای برادرش دوست داشته باشد همان چیزی را که برای خودش دوست دارد" و همچنین نبی اکرم صلی اللّه علیه وآله وسلم فرمودند: دین سراسر نصیحت کردن است.

من اللّه را شاهد می‌گیرم که شما "مخاطبان" را به خاطر اللّه دوست دارم، و من درحق شما نصیحت کننده‌ای امانت دار هستم، پس به حرف‌هایم گوش فرا دهید و آن‌ها را به خاطر بسپارید. چر اکه امروز "در دنیا" روز عمل بدون محاسبه بوده و فردای "قیامت" تنها روز محاسبه هست و عمل فایده‌ای ندارد.

ای مسلمانان! من شماهایی را که از جهاد باز نشسته‌اند مخاطب قرار می دهم: آنهایی را که باچشم‌هایتان دیده‌اید، و با گوش‌هایتان شنیده‌اید چگونه کفار جهان اعم از عرب وعجم جمع شده‌اند برای جنگ با امت اسلامی، وجمع شده‌اند برای ریشه کن کردن اسلام حقیقی و واقعی، واز بین بردن مسلمانان موحد. از شما می‌پرسم موقف شما در قبال این جنگ‌های بزرگ و رخدادهای عظیم چه هست!؟ آیا به نشستن با زنان و کودکان و معلولان راضی شده‌اید و جنگ را از دور می‌نگرید؟

آیا راضی هستید بامنافقینی بشینید که از جهاد باز آمده‌اند، باکسانی بشینید که اللّه متعال درباره‌شان می‌فرماید: "راضی شده‌اند که با بازماندگان باشند و قلب‌هایشان مهر زده شده پس آنها نمی‌دانند". و آیا از تدبیر الهی در حقتان درامان می‌مانید! آیا نمی‌ترسید از نارضایتی ذات جبار "عذاب دهنده" از شما و انتقام گرفتن آن ذات از شما !؟

ای بازنشستگان از جهاد! چه عرضه کردید برای دینتان در حالی که دینتان را می‌بینید هر روز و هر جا مورد حربه و جنگ قرار می‌گیرد!؟

چطور برایتان گواراست نشستن از جهاد، در حالی که مجاهدین صرفا بخاطر راحتی و آسایشتان خون، اموال و خانواده‌هایشان را فدا می‌کنند. و چطور برایتان گواراست نشستن ازجهاد، در حالی که مسلمانان بدترین عذاب را با دستان بدترین مخلوقات اللّه متعال برزمین می‌چشند !؟ بلکه چطور لذت می‌برید به زمین گیری درحالی که خواهران آزاده‌تان در زندان‌های طواغیت هستند. تنها در عراق طبق آماردهی وزارت داخلی عراقی صفوی (۵۱۳۰) زن مسلمان پشت میله‌های زندان هستند که ازمیانشان (۳۳۳۰) مورد تجاوز قرار گرفته است که از میانشان (۱۲۰۰) زن حامله شدند، که (۱۸۰) زن تحت تجاوز به شهادت رسیده‌اند. لاحول ولاقوه الا باللّه

پس عذرتان در برابر اللّه چه هست، زمانی که از شما درباره زنان اسیر در زندان‌های بغداد ودمشق بپرسند.درباره زنان اسیری که برای رهایی شان از اسارت از شما صدها بار طلب یاری کرده‌اند. کسانی که همواره ندا

می‌دهند واسلاماه وامعتصماه ؟!!

ای بازنشستگان ازجهاد! آیا گمان می‌کنید شما مخاطب جهاد نیستید! وتنها دعا برای مجاهدین برشما لازم هست ؟! و آیا گمان می‌برید که با دعای محض برایشان همه توانتان را برای نصرتشان صرف کرده‌اید !؟ آیا شما مسلمان نیستید؟ و آیا کتابتان قرآن و نبیتان محمد S و دینتان اسلام نیست ؟ مگر نشنیده‌اید که اللّه متعال فرموده است: "کُتِبَ علیکم القتال"، ترجمه: بر شما جنگ (جهاد) فرض شده است ؟ به گمانتان منظور ازاین قتال چه هست ؟ آیا منظور از جهاد، نشستنتان در خانه‌هایتان در میان زن‌هایتان و برفرش‌ها و مبل‌هایتان هست؟ چرا این اوامر الهی را که می‌فرماید: "کتب علیکم الصیام" ترجمه: بر شما روز فرض شده است. "کتب علیکم القصاص" ترجمه: قصاص بر شما فرض شده است. را اطاعت می‌کنید، اما به امر الهی برای جنگ و جهاد عمل نمی‌کنید. آیا پروردگاری جز اللّه متعال دارید ؟ و یا کتابی دیگر غیر قرآن دارید ؟ آیا دفع کردن دشمن ویرانگر تنها وظیفه مجاهدین هست ؟! و یا اینکه آیا شما مقامتان از بشریت بالاتر است که به همراه مجاهدین دفع دشمنانی را که قصد از بین بردن گیاهان و انسان‌ها را دارند تحمل نکنید؟! واگر شما در خانه‌هایتان بنشینید آیا برای نفس‌هایتان ضامن سلامتی خواهید شد ؟! "بگو ای پیامبر: اگر شما در خانه‌های خود هم بودید، کسانی که کشته شدن بر آنان نوشته شده بود؛ قطعاً به قتلگاه های خود، بیرون می‌آمدند".آیا مجاهدینی که در تمامی کشورهای اسلامی جهاد می‌کنند تنها بخاطر خودشان می‌جنگند؟ آیا می‌خواهید تنها مجاهدین بجنگند و فدا شوند و شما هیچ حرکتی نکنید؟

ای باز نشستگان از جهاد! آیا مگر خداوند متعال نفرموده است: "و با آنها (کفار ومشرکین) بجنگید تا فتنه‌شان از بین رود و دین سراسر برای اللّه باشد." آیا گفته ذات قوی و عزیز را نشنیده‌اید که می‌فرماید: "...مشرکان را هر کجا یافتید، بکشید، وآنها را (اسیر) بگیرید، وآنها را محاصره کنید، ودر هر کمینگاه، بر سر راهشان بنشینید..." آیا ذات حق سبحانه و تعالی نگفته است: "با آنها بجنگید تا خداوند با دستان شما عذابشان کند و آنان را رسوا سازد و شما را بر آنها پیروزی دهد وسینه گروه مؤمنان را شفا بخشد."

آیا شما را پروردگارتان امر نکرده به این گفته: "ای کسانی که ایمان آورده اید ! با کسانی که از کافران که نزدیك شمایند، جنگ کنید و باید آنها در شما شدت و درشتی بیابند، و بدانید که خداوند با پرهیزگاران است". آیا پروردگار شما را را امر نکرده است که می‌فرماید: "با کسانی از اهل کتاب که به خدا و به روز قیامت ایمان ندارند و آنچه را خدا و رسولش حرام کرده، حرام نمی دانند و دین حق را نمی‌پذیرند، بجنگید تا زمانی که باذلت و خواری به دست خویش جزیه بدهند."

پس ای بازمانده از جهاد! با این همه آیات واضح و صریح چه کار می‌کنی؟ کتاب تو کتاب اسلام است. آن کتابی‌ست که باطل و نقصان در او رخنه

نمی‌کند، نازل شده از جانب ذات باحکمت و ستوده شده و آن کتابی‌ست که هر فرد مسلمان تمامی روز و پاسی از شب آن را تلاوت می‌کند.

ای باز نشستگان از جهاد: آیا نمی‌ترسید از این گفتار الهی که می‌فرماید: "ای کسانی که ایمان آورده اید! شما را چه شده هنگامی که به شما گفته می شود: (به سوی جهاد) در راه خدا حرکت کنید به زمین می‌چسپید (و سستی می‌کنید) آیا به جای آخرت به زندگی دنیا راضی شده‌اید؟! حال آنکه متاع زندگی دنیا در (برابر) آخرت جز اندکی (هیچ) نیست." و آیا نمی‌ترسید از گفته ذات یگانه و بی‌همتا که می‌فرماید: "واگر آنها می‌خواستند که (همراه شما) بیرون شوند ساز و برگی برای آن آماده می‌کردند ولیکن خداوند از حرکت آنها کراهت داشت لذا آنها را (از حرکت) بازداشت و به آنان گفته شد: «با نشستگان بنشینید." آیا شما را نمی‌ترساند گفته ذات با عزت و عظمت که می فرماید: "واپس ماندگان (از غزوه تبوك) از نشستن خود بعد از (مخالفت با) رسول خدا خوشحال شدند و کراهت داشتند که با اموال خود و جان‌های خود در راه خدا جهاد کنند و (به یکدیگر) گفتند: «در این گرما (برای جهاد) بیرون نروید» (ای پیامبر! به آنان) بگو: آتش جهنم (از این) گرم‌تر است اگر در می یافتند.". آیا تا به حال تدبر کرده‌اید به عذاب دوریتان از خیر جهاد به علت بازنشستنتان از جهاد. اللّه متعال در این باره می‌فرماید: "پس اگر خداوند تو را به سوی گروهی از آنها باز گرداند و از تو اجازه خروج (برای جهاد) خواستند پس بگو: «هرگز با من خارج نخواهید شد و هرگز همراه من با هیچ دشمنی نخواهید جنگید زیرا شما نخستین بار به نشستن (و کناره گیری) راضی شدید پس با پس ماندگان بمانید».

آیا نشنیده‌اید داستان سه نفر از اصحاب پیامبر (رضوان اللّه علیهم اجمعین) را که از جهاد باز نشستند؟ اللّه متعال درباره این سه صحابی چنین می‌فرماید: "و بر آن سه نفری که از جهاد باز نشستند تا آنگاه که زمین با همه فراخی‌اش بر آنها تنگ شد و از خود به تنگ آمدند و دانستند که پناهگاهی از خدا جز به سوی او نیست سپس رحمت خود را شامل حال آنها نمود تا توبه کنند (و توبه ی آنان را پذیرفت) بی‌گمان خداوند توبه پذیر مهربان است." گناه آنها چه بوده؟ و جرمی که مرتکب شدند چه بوده؟ بدون شك تنها گناه و جرمشان باز نشستن از جهاد بوده است. اندکی تامل کنید: آنها صحابه پیامبر و از جمله بهترین انسان‌ها بوده‌اند، با نبی اکرم صلی اللّه علیه وآله وسلم در بسیاری از جنگ‌ها شرکت کردند. پس جزایشان چه بوده؟ چرا نبی اکرم S و تمامی مسلمانان آنها را به مدت پنجاه شبانه روز ترك کردند و با وجود اینکه آنها توبه کردند و با اللّه متعال و رسولش همواره صادق بودند، لیکن اللّه متعال توبه آنها را بعد از پنجاه شبانه روز پذیرفت !؟

مساله مهم و حائز اهمیت هست. پس به نفس‌هایتان مراجعه کنید و آن را محاسبه کنید قبل از اینکه (روز قیامت) مورد محاسبه قرار بگیرید.

ای باز نشستگان! شما را ندیده‌ایم که با مجاهدین همکاری کنید و یا با

صلیبی‌ها و یهودی‌ها و صفوی‌ها بجنگید پس چرا هنوز نشسته‌اید؟! و سبب این همه ذلتی که شما را فرا گرفته چه هست ؟! همانا اهل جاهلیت (کفار) با وجود کفر و فسادشان این ذلتی که در حال حاضر امت اسلامی با آن مواجه هست را قبول نمی‌کنند و به آن راضی نمی‌شوند. راضی نمی‌شوند زنانشان را در حالتی ببینند که در دستان دشمنان هستند درحالی که عفتشان را ازبین می‌برند و راضی نیستند هیچ فردی مال‌هایشان را غارت کند و هیچ دشمنی زمین‌هایشان را اشغال کند. آنها راضی نیستند که باچنین صحنه‌های ذلت باری مواجه شوند.

ای بازمانده از جهاد! اگر تو گمان می‌کنی تو هم گویا در سنگر هستی، چنانکه شیطان در نفست وسوسه کند بدین صورت باخود گمان کنی که فرزندانت را تربیت می‌کنی و این جهاد هست، یا اینکه زحمت می‌کشی برای به دست آوردن لقمه‌ای نان برای گذر زندگیت و این جهاد است، و یا اینکه مردم را تعلیم می‌دهی و آن‌ها را دعوت می‌دهی و این جهاد هست و افکاری دیگر .... و گمان کنی که در این صورت نیازی نیست اسلحه حمل کنی تا مجاهد حقیقی باشی، و با خود فکر کنی که باب‌های جهاد بسیار هستند.

باید به باز نشستگان گفت: شما در سنگرها قرار دارید اما در سنگرهایی میان زنانتان برای پروراندن شکم و شهواتتان قرار دارید، شما را دوستی دنیا و ناپسند دانستن مرگ زمین گیر کرده، این حقیقتی تلخ است، و این سبب حقیقی ذلت و شکست نفسیی هست که شما در حال حاضر در آن زندگی می‌کنید چنانکه نبی اکرم S در این باره ما را خبر داده و فرموده است: زمانی که شما معامله عینه (نوعی معامله هست) انجام دادید و دم های گاوها را گرفتید، به زراعت راضی گشتید و جهاد را ترک کردید الله متعال بر شما ذلتی را مسلط خواهد کرد و آن را از سرتان برنمی‌دارد تا زمانی که به دینتان برگردید. حدیث صحیح هست به روایت احمد وابوداود.

لهذا این ذلتی که در آن زندگی می‌کنید از سرتان برداشته نمی‌شود مگر با برداشتن اسلحه، و مگر با خون و زخم و فدایی‌های بزرگ.

ای باز نشستگان! شما قبلا بر مجاهدین و جهادشان با سربازان و رافضی ها و نصیری‌ها خرده می‌گرفتید! و از آن‌ها (روافض و نصیری‌ها) دفاع می کردید با این دلیل که آنها مسلمان هستند تا نشستن خود از جهاد را توجیه کنید، و وجدان‌هایتان را با این توجیهات آرام کنید. پس شما را به خدا قسم، بعد از آنکه با چشم‌های خودتان دیدید که سربازان روافض و نصیری‌ها مرتکب چه اعمال فجیعی شدند، بهترین افراد شما را کشتند و حرمت‌هایتان را زیر پا نهادند، زنانتان را رباییدند و مال‌هایتان را چپاول کردند، خانه‌ها و کشتزارهایتان را آتش زدند و با صلیبی‌ها و مجوس و یهودی‌ها و روسی‌ها برای از بین بردن دین و ریشه کن کردن اخلاقیاتتان هم پیمان شدند.

شما را به خدا قسم آیا هنوز در جنگ با آنها تردید دارید؟ آیا در کفر این

طواغیت که صریحا کافر شده‌اند شك دارید؟ پس ای مسلمانان آنها (روافض و نصیری‌ها) را تصدیق نکنید چرا که آنها شما را در مقابل الله از هیچ چیزی بی نیاز نمی‌کنند. اگر به شما گفتند زمانه جهاد گذشته، آنهارا تصدیق نکنید. نخیر زمانه جهاد نگذشته بلکه الان زمانه جنگ و جهاد هست .

از سلمه بن نفیل کندی d روایت است که فرمودند: ما در محضر نبی اکرم S نشسته بودیم، مردی گفت: ای رسول الله مردم اسب‌ها (وسایل جنگی) را کم می‌شمارند، واسلحه‌ها را زمین گذاشته‌اند و گفتند: الان جهادی نیست وجنگ بارش را گذاشته (به اتمام رسیده) پس نبی اکرم S به سوی او روی کردند و گفتند: آنها دروغ گفته‌اند الان زمان جنگ فرارسیده و همواره گروهی از امت من بر مسیر حق می‌جنگند، والله متعال قلب‌های اقوامی را مطیع آنها قرار می‌دهد و از طریق آن اقوام این طائفه را رزق می‌دهد تا زمانی که قیامت فرا برسد و تا زمانی که وعده الهی فرا برسد و خیر در پیشانی اسب تا روز قیامت بسته شده است." حدیث صحیح هست، به روایت احمد نسائی و طبرانی .

ای مسلمانان باز مانده از جهاد! از الله متعال بخاطر دینتان بترسید همان دینی که سراسر جهاد هست. به تحقیق منادی جهاد ندا داده: بشتابید به سوی جهاد. "ای کسانی که ایمان آورده‌اید زمانی که شما را الله متعال و رسولش بسوی امری که شما را احیاء و زنده نگه می‌دارد فرا می‌خوانند آنها را اجابت کنید." ابن عباس d درتفسیر یحییکم می‌فرماید: مراد جهاد هست یعنی به سوی جهاد برگردید. برگردید "و خود را به هلاکت میندازید". طبق اقوال صحیح تفاسیر معتبر هلاکت؛ ترک جهاد و مشغولیت با دنیا هست.

ای باز ماندگان! ما منتظرتان خواهیم ماند. در پادگان‌های آموزشی مجاهدان که در هرجا قرار دارند. منتظرتان خواهیم ماند تا دین الهی را نصرت کنید وپرچم "لا اله الا الله محمد رسول الله" را بالا ببرید.

منتظرتان خواهیم ماند تا در مقابل دشمن سفاك مقابله کنید و به یکی از دو خوبی پیروزی و یا شهادت نایل شوید. در این صورت اگر زنده ماندید باعزت زندگی خواهید کرد و اگر مردید شهید خواهید شد . چه زیباست جنت و رسیدن به آن، گوارا و سرد هست نوشیدنی‌های جنت. و زمان نزول عذاب بر روم فرا رسیده، من بر خود لازم می‌دانم اگر با آنها در پیکار روبرو شدم از بین ببرمشان .

از الله متعال خواستاریم که ما را بر راه جهاد ثابت قدم بگذارد تا زمانی که او را ملاقات خواهیم کرد، و سینه‌های بازنشستگان از جهاد را در راهش گشاده کند و محبت جهاد و شهادت را در قلب‌هایشان داخل کند. و نشستن و ترس و ذلت را از قلب‌هایشان خارج کند.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

نامه ای از سرباز اسلام

به بازنشستگان از جهاد